

N:o 27.

Af Herrar Carl Magni och Lars Månsson: Om förhöjning i tullen för åtskilliga spritvaror.

Hufvudsystemålet med lagstiftningen rörande tillverkning och försäljning af bränvin bör vara att så vidt möjligt är söka förekomma ett omåttligt bruk deraf. Verksamaste medlet härtill tyckes vara, att denna produkt blifver fördyrad. Denna tanke synes också genomgå senare tidens lagstiftning, hvilken derjemte beredt staten en betydande inkomst och jordbrukaren en binäring.

Senaste tidens erfarenhet har visat, att utländskt bränvin införes i stora kvantiteter. Att detta låter sig göra under nuvarande tullagsstiftning beror helt visst på de mera gynsamma förhållanden, hvarunder den utländska fabrikationen drifves, äfvensom på dermed möjligen samverkande andra outredda förhållanden. Denna införsel har nedtryckt ifrågavarande artikel till ett pris, hvartill den svenske bränvinsbrännaren icke utan stor förlust kan försälja sin vara. Det kan icke vara öfverensstämmande med syftmålen i vår nuvarande bränvinslagstiftning, att landet öfversvämmas af utländska spritvaror. Tvärtom vore det nyttigare att i detta fall följa de länders exempel, som stadgat så hög införseltull, att densamma i det närmaste utgör ett förbud.

Med anledning af hvad ofvan blifvit anfördt våga vi i nykterhetens och den inhemska bränvinstillverkningens annars mycket skilda men här förenade intressen vördsamt föreslå, att Riksdagen beslutar,

att tullen å alla de spritvaror, som i gällande tulltaxa upptagas under rubriken »bränvin och sprit, som på fastager införas», måtte, för så vidt icke gällande traktater deremot lägga

hinder, höjas till 1 krona 50 öre per kanna af femtio procent alkohol vid + 15° Celsii termometer.

* Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1875.

Carl Magni. Lars Månsson.

N:o 28.

Af Herr Carl Magni: Om tillägg till 11 § af Kongl. kungörelsen den 2 Oktober 1874 angående stämpelpappersafgiften.

Under återopande af de skäl, som i sistlidne Riksdags Bevillnings-Utskotts betänkande N:o 14 angående stämplade pappersafgiften blifvit anförda af reservanterne emot 5 punkten af betänkandet, och enär de i residensstäder bosatte härads höfdingar afyttra det dem till försäljning anförtrödda stämplade papper icke i residensstäderna utan å tingsställena, der de till denna försäljning måste löna och underhålla dertill lämplige personer, får jag, på det att i residensstäder bosatte härads höfdingar må blifva likställda med andre försäljningsmän af stämpladt papper på landet, härmed värdsamt föreslå, att till 11 § af Kongl. kungörelsen den 2 Oktober 1874 angående stämplade pappersafgiften måtte fogas ett tillägg af följande lydelse:

»Dock att domhafvande å landet, ehvad han är bosatt i residensstad eller annorstädes, alltid eger att beräkna 4 procent».

Stockholm den 25 Januari 1875.

Carl Magni.
